

тѣ тайнѣ? Несили оѣщавъ какъ прохажатъ презъ сичко-то ти тѣло благочестивы чувствованіѣ, кога-то си са и внѣшно и вѣтрешно сзединавалъ съ Христа въ едно тѣло и въ единъ дѣхъ? — Позна-вашъ ли Го, юноше, мое чадо?

Вижъ сега, то е она, кой-то сзединава твоѣ-тѣ безсмъртнѣ душѣ съ сами-атъ живы Богъ, кой-то е общій отецъ на сички-атъ свѣтъ, и кой-то е заедно и твой отецъ. Помысли, то е она, кой-то дни-те на твой-атъ животъ тука на земнѣ-тѣ съ дни-те на други-атъ животъ скопчава, гдѣ то ще да влезнешъ, кога то умрешъ. Ёто сега ти са едвѣмъ каза, кой е, и що е Исусъ, сынъ Божій. — Онаѣ връзка, кога-то свързука насъ съ Бога и съ вѣчностъ-тѣ, нарича са вѣра, кога-то е намъ Христосъ пре-далъ; а осквѣщено-то и сѣрдечно-то желаніе, да са съ Бога и съ вѣчностъ-тѣ наистина соединимъ, то са нарича благочестіе.

Тебѣ са сега чини, чи е много тежка тѣѣ дѣл-ность, да си сирѣчь наистина благочестивъ, въ цвѣтъ-атъ на твои-те млади години, помежду тол-кока радости и веселіѣ, кои-то съ дадени на твой-атъ возрастъ. Но то са тебе само тѣѣ чини. Само ты размысли, може ли нѣкоги да са каже: то е рано, да са всади коренъ-атъ на секидешно-то спо-койство душевно, на постоаннѣ-тѣ чистотѣ душевнѣ на неизменно-то человекѣско вѣтрешно блаженство? Истина, то не е никогда рано. И нѣма ни единъ возрастъ нити година, въ кой-то бы могло да са рече, то е рано да са человекъ научи да вѣде благо-честивъ. Кога е человекъ въ старостъ-тѣ си благо-честивъ, отъ секиго найумилно благоговѣино почита-